

BUDAPESTA

Joi 25 Octombrie st. v.
6 Noiembrie st. n.

Va esi joi'a si duminică'a.

Redacțiunea: *Strad'a
arborelui verde nr. 12.*

Nr. 82.

ANUL XV.

1879.

Prețul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —

(Urmare.)

Barbu eși. Cu toate aceste privirea lui se mai înteli odata cu a Agathe. Privirea ei par că i spunea: „Contezu pe dta!“ Si acesta îl întari.

Se duse în cabinul seu, se puse pe gânduri, si așteptă noptea. Într'unu târziu sosi si aceea, si atunce el se facu atentu la tota mișcarea.

De odata i se parea că aude deasupra capului seu o lina susurare. Isi îndreptă capul într'acolo si zari o figura juna. Barbu o recunoscu îndata. Eră miss Agatha, care venise la feresta.

— Esti singuru? — întrebă ea.

— Da.

— Asiă dara, te rogu, grabesce! Tote sunt pregatite. Te așteptu. Vino iute!

— Săm gata, — respunse Barbu si eși.

— Vino dupa mine, — i duse ea. Eu sciu p'alice calea mai bine.

Eră o nopte furtunosă. Ceriul acoperitu cu nori grei si negri, lun'a si stelele nu puteau reversă nici o lumina. Intunericul eră foarte potrivit spre a mască fug'a lor.

La întrarea pe corabia stetea o sentinela. Miss Agatha i facu unu semnu, si aceea lasă cursu liberu ambilor fugari.

Acestia nici nu perdura nici unu momentu, ci plecara totu pe malul mării în direcțiunea ce le inspiră momentul.

Deminet'a, dupa mii de necasuri, ajunsera peste fruntarii, si de pe îmbracamintele soldatilor Barbu află cu bucuria, că se afla în Algeri'a.

Miss Agatha sciea, că parintele ei este cunoscutu cu guvernatoru de acolo. Ceru dar a fi condusa la el. Unu ofieru împlini cu complasanta acesta cerere, si în diu'a urmatore, ea si Barbu fure primiti de guvernatoru.

Acela isi aduse aminte nu numai de parintele Agathe, dar si de dâns'a, pe care o veduse de multe ori pe timpul petrecerii sale la Londra. El ascultă cu adâncă compatimire narațiunea Agathe si promise totu concursul seu spre a dá de urm'a parintelui ei. Totu-odata i oferí si locu pe unu vasu care avea să pornesca în curënd spre Franci'a.

Miss Agatha primi ofertul, sperându că în Franci'a va puté mai usioru să întrevina prin ambasador'a

englesa în favorul iubitului seu tata. Deci plecă dimpreuna cu Barbu.

IV.

Revederea.

Nu vom obosi pe cetitorii nostrii, descriindu cu deamenuntul fazele caletoriei lui Barbu cu miss Agatha. Vom observă numai atâta, că — spre a evita ori ce neplaceri si compromisiuni pentru ea — dânsii se înscrisera în list'a caletorilor că frate si sora.

Acesta indicațiune, firesce, nu numai concedea, dar totu-odata si împunea o purtare familiaria. Barbu, a cărui ânima tresari la prim'a vedere a frumoșei englese cu ochi vâneti, se si supuse cu tota placerea acestei împuneri, si în presinti'a caletorilor de multe ori facea glume vesele cu „soru-sa“, de cari înse el rîdea numai, căci ceialalti nu scieau secretul lui si al ei.

Miss Agatha atunce totu-de-una se affă în cea mai mare perplesitate, căci de o parte nu voiă că ceialalti caletori să aiba nici macaru suspițiunea, că dâns'a nu e sor'a lui Barbu, fiindu că atunce onórea ei ar fi fost foarte compromisa: de alta parte secretul ânimei sale, amorul ei pentru ofierul rustru Zorcoff, nu-i permitea să primésca nici cea mai fina alusiune a lui Barbu si să asculte nici o vorba mai dulce a lui.

Ea se portă dar că o féta blânda si modesta, si de câte ori Barbu se încercă a-i escită vr'o perplesitate, totu-de-una o sciea departă cu o istețime foarte amabila.

Dar cu toate aceste, séu dóra tocmai pentru acés'ta el nu tacea. I placea să vedea multu pe frumós'a „sora“ în acesta situațiune de perplesitate, căci atunce ea i parea si mai frumósă. Deci el i procură cât mai adese ori asemenea mominte.

Odata apoi acesta placere a lui merse pân'acolo, încât uită de dator'i sa de cavalerismu, si deveni impertinentu, voindu să fure înaintea mai multora o — sarutare de sora.

Miss Agatha îl respinse suridiëndu, dar în ânim'a ei se aprinse focul unei indignațiuni cumplite si cu unu dispretiu în internul seu se retrase în cabinu.

Barbu recunoscu la momentu gresiél'a sa, dar fu târziu. Deci, că macaru în câtva s'o reparaize, grabi dupa dâns'a să-si céra scusele. Înse gasi usi'a încuiata.

Tristu se rentórse el, si preumblându-se pe corabia, priviă gânditor spre luciul mării.

(Va urmă.)

S A R O N I :

Napoleon I si evreii din Svarschendt.

În Odesky Wjestnik, unu evreu betrânu istoricesce urmatórea episoda interesanta a lui Napoleon I, din campani'a anului 1806.

Câteva mile dela orasiul Posen este orasiul Svarschendt cu 4000 locuitori, din care cea mai marte parte evrei. În tomn'a anului 1806 se iscã între evreii orasielului o mişcare mare. Primarul chiamã pe câti-va din cei mai betrâni evrei, si-i întrebã despre caus'a acestei mişcãri, care semenã a rebeliune. Explicãtiunea care a avutu locu, a remasu necunoscuta. Între locuitori, înse, se respândi svonul, cã evreii din Svarschendt se pregatescu pentru lupta, si cã aru fi cumperatu din satele de prin pregîuru 120 cai; voindu a stabili lagarul în dosul cimitirului lor; curiositatea vecinilor si admirãtiunea lor pentru eroii evrei, care voiau sè se lupte contra lui Napoleon, creseca din òi în òi. În fine, se luã hotarirea cã lupt'a sè fia în o òi, când Napoleon erã sè faca o revista de trupe lângã Svarschendt. Acèsta revista erã sè aiba locu pe câmpul Jelenez lângã Svarschendt.

Deja, în diminétî'a òilei fcsate, câmpul erã în lungu si în latu plinu de o mulþime nenumerala, dintre care înse lipsiau evreii din Svarschendt. Curiositatea creştinilor ajunsese la culme, nesciundu ce au sè faca evreii.

La óra 1, sentinel'a pusa pe turnul orasiului, striga : vinu ! vinu !

Îndata dupa acèsta aparù pe ulitiële orasiului, Napoleon pe unu calu arabescu.

El se oprì adese ori, întrebându pe cei mai aprópe de dènsul, despre importantî'a strategica a poziþiunii orasiului.

Privirea lui erã îndreptata spre delurile cari i veniau în faþia. De odata unu calaretîu turcu, se repedí de dupa o cârcîuma si închise drumul lui Napoleon. Napoleon, se oprì miratu, si unul din generalii lui eşi înainte spre a aplicã turcului câte-va lovituri de sabia.

Dar atunci de dupa cârcîuma aparura vre-o câteva sute de calareti turci, si într'o clipa înconjurara pe Napoleon cu tóta suit'a lui.

Pentru francesii fu unu momentu penibilu, dar îsi conservara unu aeru îndresnetîu. Turcii vedîndu cã ei nu se temu, le fu frica, si îndata comandantul acestor calareti barbosi, încarcati cu arme si costume asiatice, veni în faþî'a lui Napoleon, scóse turbanul de pe capu, si i òise în limb'a germãna : „Nu ve temeti Majestate; noi nu sîntemu turci, dar evrei din Svarschendt. Sè traiésca marele Napoleon ! înca odata, si a trei'a óra sè traiésca ! si se dadura la o parte.

Napoleon priviã pe calareti, si rídea asiã detare, în cât abiã se putea tîné pe calu, ne putèndu òice nici unu cuvèntu de multîumire; cãci de câte ori începea a vorbí, era cuprinsu de unu rîsu nervosu, pe care nu-l putè oprì.

Maresialii, asigurara, cã n'au vedîutu nici odata pe Napoleon, ridîndu cu atãta inima.

Domnitorul Carol în Dobrogea.

Altetî'a Sa Regala principele Carol al României a facutu o excursiune prin Dobrogea, visitându acèsta noua provincia romãna.

Din Bucuresci a plecatu în 14/26 oct. deminétî'a la 10 óre, fiindu însotitu de dl ministru de interne. La 3 óre si 25 minute A. S. R. a sositu în Braïla. De si în totu parcursul a plouatu nentrepruptu, A. S. R. a fost la tóte gãrile întimpinatu de mulþimea poporaþiunilor.

La Ploesci si Buzeu tóte autoritãtile publice, precum detasiamente ale armatei de linia si teritoriala aşteptau pe peronu pe Domnitoru, salutându-l cu víi si neîntreprupte aclamaþiuni. La Mizil si Janca, alte detasiamente de miliþii erau întrunite în modu spontanu.

În Braïla, unde tóte stradele princípale erau împodobite cu drapele, draperii, ghirlande si cunune de flori, tóta poporaþiunea erã în picióre cu tóta plóia ce cadea torentiala; trasur'a princiarã numai la pasu a pututu strabate printre mulþime, spre a ajunge la cvartirul domnescu ce se pregatise în casele dlui Vrabiescu. Ací A. S. R. a fost salutatu, în capul scarei, de dn'a Vrabiescu, care a oferitu Domnitorului unu buchetu de flori.

A. S. R. a primitu ací corpul consularu, tóte autoritãtile publice ale statului, judetîului si comunei, precum si mai multi notabili ai orasiului, cu cari a conversatu pâna la óra prãndiului. Unu banchetu de trei-dieci cuverte s'a datu de primariã în onórea Ilustrului óspe. Sér'a A. S. R. a asistatu, în sal'a Rally, la o serbare teatrala data de trup'a Fany Tardini.

În òiu'a urmatóre deminétî'a la 9 óre A. S. R. s'a suitu pe vaporul „Arpad“, pornindu spre Galati, unde se oprì dóue óre si apoi se duse la Tulcea. Din Tulcea se îndreptã spre Badabag si Kiustenge. Despre aceste mai pe largu în numerul víitoru.

Cronic'a lumei.

În corpul diplomaticu al Austro-Ungariei se vor începe nişte schimbãri, parte pentru cã unii au aşteptatu numai pâna ce Andrásy se va retrage definitivu, spre a-si dá si ei dimisiunea; parte pentru cã ênsusi br. Haymerle e de parerea, cã faþia de situaþiunea política schimbata, la unele posturi diplomatice va fi necesitate de individi noi. Conte Francisc Zichy, ambasadorul din Constantinopol, si-a si datu dimisiunea, care negreşitu cã va si fi primita. Cine va fi urmatorul lui înca nu se scie, dar Benjamin Kállay nu va fi, cãci de acesta br. Haymerle va avé necesitate în delegaþiunea unгурésca.

Noul ministriu turcescu nu se bucura de mare simpatia din partea poporaþiunii. Compusu din elementele partidei turce-vechie, el este fórte aspru atacatu de cãtra partid'a turca-nóua. Óilele trecute s'au gasitu pe pareti nişte placate cari îndemneau poporul la revolta în contra noului cabinetu. În urmarea acesteia multi ênsi fure arestati.

Albanesii nici decãt nu voiescu sè se supuna hotaririi congressului din Berlin si se opunu ocupaþiunii montenegrine. Cele dóue armate s'au si ciocnitù, si s'a facutu o înversiunata versare de sânge.

În Francia se lucrèza cu diligintia în interesul armatei si pentru desvoltarea serviciului militaru pe calea ferata. În giurul Parisului în tóte óilele se facu eserciþie cu balóne de aeru pentru trebuintie de resboiu. La manevrele germãne din Alsasi'a din fia-care regimentu francesu a luat parte câte unu oficieru cã privitoru. Din tóte aceste germãni facu conclusiunea, cã francesii se pregatescu la resboiul de revanche. Din partea germãna apoi, dreptu respunsu, se lucrèza òiu'a

nóptea la fortificarea cetătilor Strassburg, Mainz, Koblenz și Köln.

Din Cabul se scrie, că la 17 oct. acolo s'a întâmplat o mare exploziune de pravu de pușca, care usioru ar fi pututu să produca vr'o catastrofa mare. În ziua numita, după miédiadi la 1 óra, — regimentul al 5-le și 67-le petreceau în grădina emirului. De odata s'audi o detunatura strașnică, și magazinul de pravu de pușca al emirului s'boră în aeru. Unu colonelu, unu capitanu și vr'o 20 de gregari murira la momentu. Numai decât s'a constatat, că acolo se mai afla multu pravu de pușca, și s'a datu ordinu de retragere. Îndată și urmă a două exploziune, care lovii pe câțiva ómeni de dinapoi ai trupeii ce eșea. Focul a arsu tóta nóptea. Încă nu este constatat, deca exploziunile aceste s'au facutu numai din întâmplare, séu cu voi'a.

Ce e nou ?

Arshiduces'a Cristina, fidantiat'a regelui spaniolu, a primitu presenturi scumpe dela membrii familiei imperatesci. Dela regele unu diademu decoratu cu diamante și zafire, dela Maria Anna o cruce cu diamante și margele, dela archiducii Albrecht și Vilelm câte unu parur de diamantu fórte prețiosu, dela archiduces'a Maria o diadema pompósa. Mirés'a regésca va plecá din Viena cam la 17—18 l. c. Ducele de Baylen a petrecutu la Viena pâna la 3 nov.

Nunt'a archiducesei Maria Cristina. Domnii și damele cari vor petrece pe archiduces'a la Madrid, numai cât vor durá festivitățile nuntii au să remâna acolo, apoi se vor rentórcé la Viena, afara de contess'a Cappy, care va petrece timpu mai îndelungatu în Spania, și profesorul Riedl, care va fi medicul ei și va avé o léfa de 20 mii franci. Zestrea archiducesei va fi un'a din cele mai splendide, ce vr'o archiducesa austriaca a capetatu vr'odata.

Regele Spaniei cutreera tînuturile inundate ale Murceei, împartîndu numeróse ajutóre. Pe drumu regele Alfonso a fost salutatu de poporu cu mare entusiasmu. Subscripțiunile pentru cei înundati iau proporțiuni mari. Unu singuru cetățianu din Alicanta a datu „optu milióne“ reali, adeca 2 milióne franci.

Înundările din Spania. Telegramele mai nóue ale diuarelor din Madrid spunu, că după raporturile oficiale în provinci'a Murcia 1200 de ómeni s'au înecat, pagubele materiale se urca la 50 de milióne. În ambele provincie Almeria și Alcantara au peritu 250 de ómeni. În celelalte provincie pagubele se urca la 25 milióne franci. Diuarele „Figaro“ și „Gaulois“ din Paris, cari emuléza, vreu să arangeze fía-care câte o serbare poporala în folosul înundatilor spanioli.

Tiáreviciu în Viena. Se vorbesce, că moștenitorul de tronul al Rusiei, rentorcându-se din Cannes, unde a însoțitu pe imperatés'a, se va oprí și în Viena spre a face visita la curte.

Yachtul țiarului rusescu. Se scrie, că țiarul rusescu a comandatu în Englitera unu yacht, care va fi atât de splendidu decoratu, încât nu va avé parchia. Pe yacht vor fi și două tunuri, pentru a dá salve. Ensasi nai'a se va compune dînt'r'unu edificiu înnaltu, de două etagiuri, în stilu de palatu, a carei mașina de vaporu va represintă o putere de díce mii de cai. Salonul de primire, de prânditu și de dormitu, precum și celelalte, vor fi decorate fórte splendidu.

Cuvéntul de onóre. Coloman Széll, fostul ministru de financie, după ce si-a datu dimisiunea, s'a retrasu cu totul din aren'a política, și numai dílele trecute a reîntratu în camer'a deputatilor. Din incidentul

acesta „Gy—r“ povestescé unu episodul din timpul retragerii sale dela ministeriu. Când anticipațiunea de împrumutu data pentru ocupațiunea Bosniei a trecut, Széll cu Tisza s'au dusu la Viena, că acolo să căștíge bani. În urmarea unor conferinție cu Andrassy, Széll a mersu apoi la Rothschild, acesta înse nici decât nu voiá să deie bani, dar când Széll si-a datu cuvéntul de onóre, că acesta va fi banul „celu de pe urma“, și Rothschild s'a înmóiatu și a dísu : „Also ich gebe, aber nicht dem Staate, sondern Sr. Ex. Herrn von Széll auf's Wort“. Si împrumutul se facu. Când înse ierasi au mai trebuitu bani, Andrassy și Tisza ierasi au îndemnatu pe Széll să contraga unu împrumutu, dar în sedar, căci densus, în urmarea cuvéntului de onóre ce l'a datu, a respinsu cu indignațiune acésta cerere și a declarat că-si va dá dimisiunea. Regele a poftitu pe ministru să remâna, dar acesta n'a voitu. În fine regele se apropiá de Széll și prîndîndu-i mân'a, i díse : „Aber sagen Sie mir, lieber Széll, unter welcher Bedingung bleiben Sie?“ — „Unter keiner Bedingung, Majestät!“ fu respunsul. După acést'a Maj. Sa se 'ntórcé și lasá a sîedé pe „ungalant“ ministru. La câte va díle apoi aparú autografu regescu de dimisionare, în care nu erá vorba nici de titlul de consiliaru întímu, nici de vr'o decorațiune, dar nici de vr'o mulțiamta cordiala.

Verdictul juratilor. La curtea juratilor din Palermo s'a pertractatu de curénd procesul unui oficiaru cu numele Musitano, acusat de bigamia. Procurorul a desvoltatu cu atáta claritate acús'a, încât acusatul, neputéndu negá nimica, recunoscu énsusi faptul. Cu tóte aceste juratii îl achitara. Presîdintele tribunalului pronunçiá apoi urmátórea sentinția : „Dle Musitano, dta afirmi că te-ai însuratu de două ori ; înse dnii jurati au gasitu cu cale să respunda, că nu te-ai însuratu nici odata, nici de două ori ; deci te punu pe picioru liberu, cá să te poti însurá si a trei'a óra“.

Mórté grozava. Savu Cretiu, românul din Borosiu-Mónte, aplicatu cá lucratoru la gazometerul din Arad, lucrându la repararea tîevilor de gazu la gar'a de acolo, diu întâmplare a tînutu luminaarea pré aprópe de tîvea deschisa, și gazul eșitu se apríuse la momentu și numai decât si hainele lui se aprínsera. Pe când veni ajutorul, el într'atáta arse, încât, transportatu la spítalu, muri în suferinție înspaimântátóre.

O drama francesca. Godefroy, proprietaru de víi în Ingré, avea o nevéta frumoșica. Lui Godefroy i-a lucratu multu cutare Goueffon, care nu sîdeea la el, ci la mama-sa în Ingré, dar tóta ziua o petrecea la Godefroy. Goueffon erá unu baiatu frumóșielu și i placea să se laude, că a avutu multe aventure. Limbele rele mai adaugeau, că Goueffon are relațiune fórte strinsa cu sočí'a lui Godefroy. Aceste vorbe ajunsera pâna la urechile barbatului, care împușcá pe Goueffon. Tribunalul de Loiret îl achitá și publicul întímpiná cu aplause acésta sentinția.

Culesu de víi cu baionet'a. În hotarul comunei Piru, comitatul Selagiú, unde floxer'a s'a ivitu în mare mesura, ministru de comerciú a ordonat, cá din víi'a aceea să nu se póta aduce nici struguri, nici vitie în alte víi. Vice-comitele teméndu-se, că din caus'a opunerii proprietarilor de víi acestu ordinu nu se va puté esecutá, a cerutu dela ministeriu ajutoru militaru. Ministru a si împlinitu acésta cerere și a tramisu unu batalionu de ostasi în otarul Pirului, care a sositu acolo la 20 oct., adeca la începutul culesului, și va remâné în locu pâna la 10 nov.

Unu svatu de doi florini. Unu însielatoru a pacalitu pe unu bietu locuitoru din orasiul Fulda, el

adecea a anunțiatu prin ȋuare, cã ofere unu vinitu siguru de 3000 fl. Locuitorul din Fulda, cetindu acẽs-ta, s'a bucuratu de ocaziune si numai decãt a tramisu tacs'a de doi florini, cerẽndu recet'a. Aceea a si sositu sunãndu asiã : „Deca dta vei face vr'o prostia ce te-a costatu 300 fl., vei vedẽ, cã deca nu o faceai, ȋti remã-neau acei bani. Deci nu fã de vr'o 8—10 ori acea ne-ghiobia, si astfel ȋti vei cãstiga 2400—3000 fl.“ În ur-marea acesteia acuma în Fulda e risu generalu.

Cum se scapa Bismarek de óspeti. Lordul Odo Russel înainte cu cãtiva ani a fost în visita la principele Bismarek, si în conversatiune observã, cã de siguru fõrte multi óspeti neplacuti ȋl conturba. „Cum te scapi de ei?“ — întrebã el. Si Bismarek res-punse suridẽndu : „Am eu unu mijlocu casnicu ; de es. întra soȋ'a mea si sub unu pretextu óre-care me chiama afara.“ Abiã pronunãia principele aceste vor-be si întrã soȋ'a sa, si ȋise cu amabilitate : „Otone, nu uitã a-ti bẽ lécurile!“ Lordul pricepũ avertismentul acesta, si numai decãt se si departã.

Fotografiã lui Cetewayo. Fostul rege al zulu-silor, precum scriseram deja, s'a fotografatu si por-tretul seu se cumpera cu multa placere în Englitera. Dẽnsul e fotografatu în costumu european ; ceea ce înse de unu aeru de unu ce curiosu acestui portretu, este, cã — de si cu cilindru — dẽnsul e desculțiu. Din totu costumul european numai încaltiemintele nu le-a adoptatu înca.

Comediã a miseriei. Societatea pentru regularea Tisei în comitatul Heves a anunțiatu, cã cei ce vreu sè-si cãstige bani pe ierna, se mérga a lucrã la regu-larea Tisei, cãci lucrul este de ajunsu pentru vr'o 6000 de ómeni. Înse apelul a resunatu în pustia, cãci în locu de 6000 de ómeni au eșitu la lucru numai 60 de ênsi. Si totusi se plãngu de miseria !

A voitu sè-si omõra parintele. Amu publicatu pe paginile „Familiei“ multe casuri grozave, acesta înse întrece dõra pe tõte. Joel Sternu, unu bacanu is-raelitu din orasiul litvanu Brest-Litosk, a traitu mai multu timpu în cërta cu parintele seu Naftali. Fiul în urma si-a cumperatu unu omu, cã acela sè omõra pe Naftali în padure. Omul s'a si presintatu, înse n'a avutu curagiul sè escute dorint'a fiului, ci din con-tra, descoperi parintelui tõte. Acela i dete 5 ruble si rocul seu, spre a-l aretã fiului si spre a-l convinge, cã în adeveru a omõritu pe tata-seu. Nõptea Naftali se rentõrse în orasiu, spuse casul rabinului. Acesta chia-mã la sine pe Noel si ȋise, cã parintele seu ucisu dor-esce sè vorbẽsca cu el la nõpte. Nõptea la 12 óre unu soboru de 10 jidani se adunã la rabinu. Noel fu citatu. Atuncea de dupa perdeã de odata începũ sè vorbẽsca „umbr'a“ parintelui seu. Noel audĩ vocea, si cadĩu mortu. Soborul dimpreuna cu rabinul fure predati tri-bunalului.

Unu pasu curiosu. În Seghedin la comand'a mi-litara se înfașisẽza unu flacãu si presintẽza pasul seu de concediu. Oficierul se uita în el si vede cu mirare, cã acela e unu — pasu de vita. Impertinent'a gresiẽla urmã de acolo, cã flacãul pornindu de acasa, scõse din fundul lãdii, fãra sè se uite la el, în locu de pasul seu, acelu pasu, care asemene se afã în locul acela.

Jocul sortii. O veduva din Oradea-mare, care înainte cu siese ani s'a despartĩtu de barbatul ei, a anunțiatu într'unu ȋiuar din strainetate, cã de óra-ce i s'a facutu urĩtu de viẽt'ia veduvita, cu 30 de mĩ si cu trei-dieci de ani doresce sè se marite dupa unu bar-

batu de 40—45 ani. Cam peste 10 ȋile si sosesece unu barbatu înaltu si brunetu ; veduv'a ȋl recunõsce, e fostul ei consorte. Urmẽza o scena sentimentalã, dupa care dẽnsii se împacara, apoi se cununara de nou. Acu-ma parechiã fericita plẽca în Italiã spre a petrece a-colo lun'a de miere.

Înainteã altarului. La o cununia din Szarvas mirele declarã, cã dẽnsul nu voiesce sè ieie de soȋia pe mirẽs'a, cãci numai atuncea observã, cã dẽns'a e chiõra. Cununiã apoi nici nu se tĩnũ.

Si-a suprinసు învetiãceii. Din orasiul Mariupol din Russiã de sudu se scrie ȋiuarului „Golos“ : Carol Fiedler, învetiatorul germãna al orasiului Mariupol de lângã Schönbaum, la 10 dec. s'erã cu acea promi-siune si-a dimisu școlarii acasa, cã pe ȋiu'a urmatõre le va pregati o mare suprindece. În adever suprinde-rea a si fost mare, cãci când școlarii în deminẽt'ia ur-matõre întrara în șcõla, vedũra pe învetiatorul lor — spẽndiuratu de unu cuiu. Motivul acestei curiõse sinu-cideri a fost amorul nenorocosu.

Maturatoru de cosũ. Unu proprietaru de pa-mẽntu din comitatul Bereg avẽndu trebuintia de unu ingineru, a rugatu pe unu amicũ glumetiũ sè mérga la dẽnsul la tiera. Cõcierul, tramisu dupa el la orasiu, a fost însarcinatu sè aduca de acolo si unu maturatoru de cosũ, (hornu). S'a întẽmplatũ înse, cã maturatoru de cosũ n'a pututu sè mérga si asiã inginerul a eșitu singuru. Când sosi, proprietarul nu erã acasa si soȋ'a lui nu sciea, cã are sè vina si unu ingineru, deci — cugetãndu cã celu sositu e unu maturatoru de cosũ — ȋl invitã a se apucã numai decãt de lucru. Inginerul glumetiũ se si oferĩ. Înse într'aceste sosi barbatul, si — nentielegerea s'a descurcatũ.

Sciri scurte. 30,000 fl. pentru unu calu! Atãta s'a promisũ lui Blascoviciũ pentru unu calu de trei ani al seu „Purde“, înse el a refusatũ. — **Dõne pilaritĩe** din Seghedin zarira de odata în tina unu resconta, si se certara, apoi se si batura, cã óre a cui sè fia acela ? dar unu negustoru le esplicã apoi, cã rescontul nu mai are valõre, cãci e de 9 luni, si se factũ pace. — **De siese ori însuratu!** La 28 l. tr. a mu-ritu unu omu în comun'a Engelhartsel (Austria-de-sus) carele a avutu siese muieri, si tocmãi voiã sè se însõre si a sãptea óra. — **A dõu'a rõda!** Unu pro-prietaru din Dabas, comitatul Pesta, a adusu ȋilele trecute museului de põme din Budapesta o parechia de pere, cari sũnt a dõu'a rõda în anul acesta. — **Cer-cul electoralu Técsõ** din Maramuresiu a voitu sè re-alẽga pe Várady Gábor, înse acesta a declaratũ, cã nu põte primĩ, asiã dara s'a candidatũ Szilágyi, directorul gimnasiului din Sighetu.

Flamur'a lui Hymen.

DI Lucian Șiepetianu, candidatu de preotu din Chiseteu, si-a încredințiatu de soȋia pe domnișõr'a Irina Cosariu din Bruckenu, comitatul Timisiõrei.

Suvenirea mortilor.

George Uilacanu, parocu în S. Petrul-de-cãm-pia în Transilvaniã, a încetatu din viẽtia la 13 oct., în etate de 60 ani. ȋl plãnge soȋ'a sa Anna, fiii sei Alesandru profesoru cu soȋ'a sa Valeria, Petru pro-fesoru, Ioanu dr. de medicina, Danil cantoru, Ana si Maritã ; cumnatul Petru Popu canonicu în Lugosiũ si alti consãngeni.